

var han i Almindelighed langsom i Behandlingen af sine Skifteager — hvilken Langsomhed ogsaa en Gang, men ikke oftere i Vedels Embedstid, har givet Anledning til en skriftlig Klage, som, uagtet der blev indledet nærmere Undersøgelse, dog ikke ledede til videre, end at Bjørnsen af Justitsministeriet fik en Srettesættelse for forskellige Forsinkelser og Uordener — og vel blev der af og til forefundet Uordener i hans Bogførelse, og ved Kasseefterfyndene foreviste han aldrig en til Bøgerne nøiagtig svarende Beholdning, men altid for mange Penge, men paa disse Omstændigheder alene formentes der ikke at kunne grundes nogen Sigtelse for uredelig Førelse af Embedsbøger eller for uredelig Embedsførelse overhovedet. Der fremkom derhos yderst sjældent Klage til Amtet over, at Bjørnsen ikke nøiagtigt betalte, hvad han skulde, medens der paa den anden Side oftere klagedes over hans personlige Udsærd, der i det Hele havde skaffet ham mange Venner.

Det Kammerherre Vedel saaledes kommer til det Resultat, at det ikke ved de til en Overpørigheds Raadighed staaende Midler er muligt at komme paa Spor efter en Kasseangel, naar den skjules af en uredelig Embedsmand ved en systematisk gennemført Forsalfkning af Embedsbøgerne og der hverten indkommer Klager fra de private Interesserede, eller paa anden Maade vækkes en Mistanke, der kan berettigge til kriminel Undersøgelse, har han sluttelig bemærket, at han i Øvrigt ikke kan anføre nogen særlig Grund, der kunde forklare, at Bjørnsen saa godt har kunnet skjule sin Kasseangel, undtagen forsaavidt saadan Grund maatte søges i hans personlige Egener og Begavelse.

Swad særlig angaar de af den konstituerede Byfoged fremhævede Uordener, at et Par Boer, der endnu havde Beholdninger, ikke vare opførte i Skiftehoved- og Kassebogen, og at nogle Delinquentfager ikke vare opgjorte, er det blevet oplyst med Hensyn til det første Punkt, at den anførte Uorden kun har fundet Sted med Hensyn til to Boer, af hvilke det ene blev begyndt og sluttet i Aaret 1864, saaledes at et Restbeløb af 88 Rd. 32³/₅ Sk. forblev hos Skifteforvalteren som ublagt til en bortværende Urving; Kontrolten med Hensyn til dette Bo falder altsaa før Vedels Embedstid som Amtmand. Det andet Bo er først blevet taget under Behandling den 26de August 1871, efterat Kammerherre Vedel havde fratruaadt Amtmandsembedet. Med Hensyn til Delinquentomkostningerne, af hvilke der saavnes Regnskab for 41 Rd. 53 Sk. fra Tiden før 1ste April 1868, da de forandrede Regler ifølge Landkommunalloven af 6te Juli 1867 traadte i Kraft, har Kammerherre Vedel indsendt til Ministeriet den hoslagte Beretning fra Amtsbogholder Grichsen, som indeholder nærmere Oplysning om denne Sag.

Foruden Kammerherre Vedel har Justitsministeriet endvidere givet første Revisionsdepartementet Leilighed til at udtale sig over Sagen, og i den modtagne Svarskrivelse har Departementet meddelt Oplysning om en af Departementets Chef hos Kancelliraad Bjørnsen den 13de September 1870 foretagen Kasseundersøgelse, under hvilken der, om det end viste sig, at Bjørnsen var noget uordentlig i Førelsen saavel af Embedets Regnskabs- og Kassebøger som af sine egne private Regnskabsbøger, dog ikke fremkom Noget, der kunde vække Mistanke om Uredelighed eller Kasseangel, i hvilken Henseende bemærkes, at Bjørnsen foreviste et kontant Pengebeløb, der var mange Gange større end den Beholdning, han efter Embedsprotokollernes Udvisning skulde have, hvorfor Revisionschefen ogsaa nøiedes med at give ham Paalæg om at føre Bøgerne ordentligere og at holde private Midler afskilt fra offentlige. Swad angaar Spørgsmaalet om, hvorledes Bjørnsen havde kunnet paadrage sig en saa betydelig Kasseangel, som det har viist sig at være Tilfældet, uden at den er kommen for Lyset ved de foreskrevne Kontrolforanstaltninger, uagtet disse ere blevne iagttagne, og der ikke i saa Henseende efter Departementets Formening kan lægges Amtmand Vedel Noget til Last, har Departementet dels bemærket, at om Bjørnsen end ikke har kunnet dække sin Kasseangel ved de Auktionsinkasationer, han tilbids i Embedsmedfør har havt, saa have de dog hjulpet ham til at skjule Besvigelserne derved, at de have givet ham Udseende af at have havt tilstrækkelige Midler under Hænder, dels i det Hele udtalt sig i Overensstemmelse med Kammerherre Vedel om det Umulige for Tilsynet efter de nugældende Bestemmelser om Embedsbøgerne, og navnlig Skifteregnskabsbøgeres Førelse og Kontrolten med dem, at komme efter en Kasseangel, der skjules ved en falsk Bogføring. Den eneste ret virksomme Kontrol, der kan føres med Hensyn til Skiftevesenet, maa føres af de i Boerne Interesserede selv, og naar der ikke fra disse er fremkommet Klager over Bjørnsen, og Amtmanden ikke havde Anledning til Mistanke eller personlig var bekendt med nogle af Boernes Status, f. Ex. Frøken Siemfens, var det ham, da Amtet fremgik af Bøgerne, følgerlig umuligt at komme efter, hvor stor en Beholdning Embedsmanden burde have, og saaledes at se, at han havde Kasseangel.

Revisionsdepartementet har herefter forment, at der ikke er Videre at foretage særlig med Hensyn til den foreliggende Sag. Departementet har imidlertid i Forbindelse dermed antydet, at der kunde være Grund til efter den Anledning, som det indtrufne Tilfælde dertil giver, at træffe nogle Forandringer i de gjældende Kontrolbestemmelser, hvorved Kasseefterfyndt kunde